Ч. 164. Неділя 6 серпня (24 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодинокє число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед осінною сесиєю. — Ческо-німецке порозуміне. — Буча в угорскім соймі.

Slavische Korrespondenz довідує ся, що доси не уложено ще реченця, коли збере ся рада державна. Справа та зависить від ходу нарад парляментарних на Угорщині. Коли угорский сойм полагодить войскові закони, то осінна парляментарна діяльність в Австриї розпічне ся сесиєю ради державної, в противнім случаю у вересни зібрав би ся сойм ческий; однако сесия сойму ческого не буде стояти в ніякій звязи з уложенєм відносин в раді державній.

В парляментарних кругах ходять поголоски, що правительство займає ся тепер справою переміни посольских диєт на постійну платню. Кажуть, що в заміну за диєти буде признана послам платня від 4.800 К до 6000 К. Справа та була вже предметом дискусиї за міністерства бар. Бека, а піднесли єї тоді християньско-суспільники разом з социялістами. Тоді однако справи не полагоджено, придбано лиш признанє диєт за літні місяці.

Чеські часописи обговорюють дальше справу навязаня ческо-німецких переговорів. Підносять они, що вдоволяючі поступи переговорів о ческо-німецку угоду будуть мати не менше значінє для сесиї ради державної від переговорів, які бар. Ґавч має в осени перевести з провідниками сторонництв палати послів для розширеня більшости в палаті.

Samostatnost пише, що не виключена є можливість, що бар. Ґавч, котрий сильно бажає зробити енерґічний крок в напрямі угоди, прибуде сам у вересни до Праги. Для уложеня порядку переговорів ческий намістник кн. Тун прибуде з кінцем сего місяця до Відня.

Намістник Чехії кн. Тун має сего року виїхати лише на дуже короткий літний відпочинок і з кінцем сего місяця має почати угодові переговори. З огляду на те вже тепер приготовляють ся материяли. Ческа національна рада пильно студиює дотеперішний материял і самостійні посольскі внесеня, щоби на угодові конференциї прийти з готовим еляборатом, обіймаючим чеські домаганя. Але Чехи з одного боку працюють, а з другого голосять, що не вірять, аби з того що могло вийти. І так в „Korr. Zentrum" пише якийсь визначний ческий парляментарист: Чехи тому пропустили правительству в літній сесиї, бо бар. Ґавч показав охоту взяти ся за полагодженє ческо-німецкого питаня, заявив ческим провідникам, що в вересни розпічне переговори, та кілька разів зазначував вагу ческо німецкого порозуміня. Та хоч енерґія бар. Ґавча заслугує на повне признанє, то в ческих кругах на заходи шефа кабінету дивлять ся скептично, бо бар. Ґавч не має за собою такої німецкої більшости, щоби міг на ній в переговорах з Чехами оперти ся. Именно німецкий національний союз вийшов радикальнійший, як був в минувшій сесиї, а хр. суспільники не хотять приступати до більшости. Що до спірних квестий, то також їх поставленє і обговорюванє треба починати на ново, бо Німці, не принявши підчас послідних переговорів ческих кінцевих внесень, довели до того, що і Чехи змінили своє тодішнє становище.

Ческий сойм, про який політичний сьвіт знає доси, що між ним і парляментом є найтіснійше „iunctim", полягаюче на тім, що Чехи за обструкцию німецкої меншости в ческім соймі відплачують обструкциєю в віденьскім парляменті і наоборот, сей неназваний ческий парляментарист виключає тепер і каже: сойм соймом, а парлямент парляментом. Бо — каже — ходить о те, щоби в парляменті як найскорше вияснити ситуацию і тому годі ждати, аж розпічнуть ся і переведуть ся переговори в Празі. Сим висказом хоче сей парляментарист правдоподібно переконати Німців, що Чехам на безпроволочнім уздоровленю ческого сойму не залежить так дуже, аби задля сеї цїли мали виректи ся якоїнебудь користи, яку може їм дати вияснена парляментарна ситуация.

На передвчерашнім засіданю сойму підчас

---

4)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону — нова серия).

(Дальше).

6. Черінґ Крос.

Коли хто бувало давнійше сідав на якім більшім двірци в західній Европі до поспішного або люксусового поїзду, щоби через Кале або Остенду їхати до Льондону, то двигарі питали его правильно, чи его пакунки надати до Черінґ Крос, чи може до Вікториї. То пішло було так в звичай, що у людий, котрі мають ледви лиш слабе поняте о Льондоні, виробила ся гадка, що Черінґ Крос то якийсь великий дворець в Льондоні. Щож то єсть Черінґ Крос? Що значить Черінґ Крос?

Звістна в цілім сьвіті кінцева стация анґлійскої полудневo-західної зелїзниці єсть як всї зелїзниці зі всїм, що до них належить, ділом найновійших часів. Она перед якими пятьдесять роками нїби виросла зпід землї і прибрала собі назву Черінґ Крос (Charing Cross), щоби тим зазначити своє положенє в самім осередку теперішного Льондону, несповна сто кроків на схід від того місця на полудневій стороні Трафальґарского скверу, що здавен давна має назву Черінґ Крос, то се означає поправді дворець коло Черінґ Крос. Само Черінґ Крос єсть то місце, де за анґлійского короля Кароля II., котрий завів на ново королївство, виставлено памятник его батькови Кароля І., котрого убили в 1649 р. Памятник той стоїть ще й нині на тім місци і представляє короля на кони. Місце то має свою назву вже більше як 600 літ. Місце то і памятник прислонюють нині величезний памятник Нельзона з ґраніту 44 м. високий зі статуою побідителя французкої фльоти на 5 м. високою і з чотирома величавими львами на постаменті, та красний водограй а від північної сторони будинки національної ґалериї. Мимо того Черінґ Крос не перестав бути осередком величезної анґлійскої столиці, ба можна сказати анґлійскої держави, що розтягає ся по цілій земли і в котрій сонце ніколи не заходить.

З Черінґ Крос, ідучи в полудневу сторону, можна за мінуту зайти до адміралїциї і нового міністерства війни, за дві мінути на Давнінґ Стріт, де єсть урядове помешканє президента міністрів і канцлєра скарбу, міністерство справ заграничних і уряд індийский та кольоніяльний; за сім мінут можна зайти до парляментарного будинку і до вестмінстерскої опатиї. Ідучи в західнім напрямі можна так само в короткім часі зайти до палати наслідника престола, до палати Ст. Джемс, котру Генрих VIII. казав виставити на місци шпиталю для прокажених, і до палати Бикінґем, котра від несповна сто літ стала резиденцийним замком королївского дому.

То місце, де нині відчуває ся нїби живчик могутної держави і найбільшого на всї часи міста, було около пизнайцятого столїтя і ще довго пізнійше нужденною толокою і пасовиском при дорозі межи старим Льондоном, котрого осередок творив нинїшний Миншин-Гавз, урядове помешканє льорд-мера, а резиденцийним містом Вестмінстер з тодїшними урядовими і парляментарними будинками. Таміза робить якраз тут коліно і від того пішла назва Черінґ. Едвард І. анґлійский король, що панував в 13 ім столїтю, коли єму умерла его жінка, красна Елеонора з Кастилїї, постановив похоронити єї тіло у Вестмінстері. Тіло несли з Нортемпженшир і мусіли в дорозі дванайцять разів ночувати. Дванайцяту ніч ночував похід в Черінґ, де тоді було лиш мале сільце, зложене з кількох хат. Тут лагодив ся похід до торжественного входу до Вестмінстера. У всїх дванайцяти селах, де похід спочивав, казав король Едвард виставити монументальні хрести. Отже такий хрест уставлено з великим коштом також і в Черінґ а що „хрест" по анґлійски називає ся „крос", то й від того пішла назва Черінґ Крос.

Король Едвард І. помер в 1307 р. Від того часу минули сотки літ. Між королївскою властию а шляхтою завелась була кровава борба о пановане. Королям удало ся остаточно зломити власть шляхти і они завели своє деспотичне панованє. В тих часах забудувано межи старим Льондоном, теперішною Сіті, а

бесїди Околїчаніого прийшло — як ми вчера коротко доносили — до бурливої сцени, підчас котрої, як се чули близше стоячі, пос. Альфред Паль, з партиї працї, закликав до пос. Подґая (кошутівця): — „Дайте єму в сплювачку!“ — Подґай відповів: — „На се була би добра твоя голова“. — Паль: Що? — Подґай: Твоя голова була би добра на сплювачку! — Паль: Ти безлична свине!

Настало велике заворушене на лївици; посли кричали: проч з ним! Президент не могучи привернути порядку, перервав засїдане. Посли вовсїм не зауважали, що президент опустив трибуну; повстала формальна бійка на кулаки. Посли з піднесеними пястуками тиснули на сторону ґрупи, в котрій знаходив ся п. Паль. Подґай хотів кинути ся на Паля, декотрі посли старались здержати єго. Підійшовши вже близько до Паля, хотів завдати єму поличник, однак в сїй хвилї здержали єго. З сего скористав Паль і вдарив Подґая в рамя. Подґай знов кинувсь на Паля, однак приятелї єго не допустили. В салї запанувало страшне заворушене. Всї посли поспішили в сторону бійки і старали ся розірвати і успокоїти роздражнених. З великим трудом удало ся їм вкінци запровадити Подґая на місце в опозицийних лавах, де в тій хвили розпочала ся дискусия над тим випадком.

Посол Паль зложив заяву, що він був обиджений і в своїм подражненю кликнув такі слова, але є готовий просити палату о прощене. Підчас сеї сцени підійшов квестор до дневникарскої лавки і сказав: „Менї сказали, що то ви, панове, підбурюєте послів. Ведїть ся прилично і спокійно!“ Коли розпочато на ново засїдане, крик тревав дальше. Президент поставив внесене, щоби справу обох послів віддати комісиї посольскої незайманости. На дальшій дискусиї забрав голос п. Гусар до реґуляміну і обговорював інцидент, що трафив ся між дневникарями а квестором. Дальше домагав ся, щоби президент боронив справоздавців перед такими обидами. Квестор Андіяль заявив, що чув, від кількох послів, що дневникарі з лївої льожі підбурювали стоячих там послів, сповнив отже свій квесторский обовязок, взиваючи до спокою і приличного поведеня, а не мав наміру обиджати праси. П. Сентиванїй думає, що ся заява є вдоволяючою сатисфакциєю для дневникарів. П. Польонїй звернув увагу, що квестор не мав права обиджати корпорациї і домагав ся, щоби президент ствердив стан річи і віддав справу палатї.

Справа пп. Паля і Подґая зістала полагоджена поєдинком на шаблї. Подґай зістав ранений в чоло, однак не тяжко. Паль одержав плоский удар в рамя. Противники розійшли ся не поєднавши ся.

Новинки.

Львів, 5 серпня 1911.

— Перенесеня. Пан Намістник переніс старших комісарів повітових: Волод. Тишковского з Рави рускої до Львова, Жигм. Жукотиньского з Переворска до Дрогобича, Ів. Давкшу з Ліська до Станиславова; комісарів повітових: Людв. Осуховского зі Львова до Чорткова, дра Ром. Трецяка з Самбора до Дрогобича, Стан. Ілясевича з Ланцута до Турки, Ром. Свитальского з Бродів до Бялої, Стан. Седлецкого з Чорткова до Львова, Чесл. Жулковича з Підгаєць до Львова, дра Тад. Кржонщевского з Подгуржа до Переворска, Вол. Ляшковского з Дрогобича до Львова, Едв. Якубського з Тернополя до Золочева, Ад. Мурчиньского з Коломиї до Богородчан, Едм. Зубрицкого із Скалата до Львова, Ферд. Данельца з Дрогобича до Рави рускої, Ром. Слоньского з Долини до Рогатина.

— З почти. З днем 15 серпня 1911 заводить ся в відділї телеграфічнім і телефонічнім ц. к. уряду почтового в Ланцутї в місце дотеперішної обмеженої цїлодневну службу.

— Вписи учениць до кляс I—VI приватної женьскої гімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові ул. Длугоша ч. 17 будуть відбувати ся 1 і 2 вересня в год. від 9—12 і 4—6

Повторні і доповняючі іспити відбудуть ся дня 1 вересня, вступні до кляси I 2 вересня, а до кляс II—VI між 5—10 вересня.

Шкільний рік 1911/12 розпочинає ся дня 4 вересня торжественним Богослуженєм в церкві СС. Василиянок, на котре обовязані явили ся всї вписані ученицї. — *Дирекция.*

— Новий суд окружний в Чорткові, котрого утворене порішено ще в р. 1899 розпічне свою дїяльність дня 1 падолиста с. р. Суд в Чорткові буде поміщений в ново вибудованих правительственних будинках.

— Спеки нинїшні і давнїйші. Жалують ся люди на спеку, забуваючи, що минувшого року жалували ся також дуже на зимно, а то є новим доказом, що люди все нарікають і все з чогось невдоволені. Тому подаємо короткий опис горячих лїт, котрі дали ся Европі о много більше в знаки, як теперішне. Зачнїм від найдавнїйших лїт.

В р. 627 всї жерела висхли, люди умирали зі спраги.

В р. 879 був страшенний голод з причини посухи і спеки, бо всї збіжа вигоріли на сонци.

В р. 993 настали майже в цїлій Европі такі спеки, що ростини всї висихали і від найменшої искри горіли.

В р. 1000 дуже богато рік висхло.

В р. 1022 як люди так і звірята падали товпами від сонїчних поражень.

В р. 1139 цїла Італія була позбавлена ростинности, що висхла з спеки і посухи.

В р. 1303 великі ріки Рен і Секвана цїлковито висхли.

В р. 1705 воздух досягнув теплоти гут склянних. Мясо печено на сонци!

В р. 1753 кілька тиждняїв з ряду майже в цїлій Европі показував термометер 38°.

В р. 1793 посуха і спека знищила всї ярини.

В р. 1811 богато великих рік висхло.

В р. 1832 були страшенні спеки, а рівночасно появила ся холера. В самім Парижи померло до кількох місяців 20.000 людий.

В р. 1846 цїлий серпень було 46° горяча.

Отже в порівнаню зі спеками, які вже навістили Европу давнїйше, нинї 35 або 36° суть ще нїчим.

— Мальверзациї на зелїзници в Чернівцях. В маґазинї фрахтовім на двірци в Чернівцях викрито великі надужитя і крадежі на шкоду скарбу зелїзничого, именно крадїж великої скількости товарів переходячих через Чернівцї як покости, олїї і т. п. На слїд тих мальверзаций і крадежий навели численні рекламациї внесені адресатами, причім можна було рішучо сконстатувати, що ті товари пропадали в Чернівцях. О мальверзацию зглядно крадїж пропавших товарів підозрівають функционаря зел. Ш., але здає ся, що він мав ще спільників, бо не можлива річ, щоби одна особа могла вкрасти тілько товарів. Доходженя судові ведуть ся. Висоту шкоди, яку скарб зелїзничий потерпів, не дасть ся докладно означити, бо надужитя тревали від довшого часу.

— Повінь на Буковинї. Нещасливі жителї деяких сторін Буковини не опаматали ся ще по першій повени, як вже настала нова не менше страшна а може й страшнїйша як перша. Внаслїдок зливних дощів, які падали через кілька днів, Черемош і Прут сильно прибули і повиливали. У Вижници стояла вногди вода

королївским містом Вестмінстер з одного боку дорогу, що ішла понад берегом ріки. Там побудовано горді палати, з котрих нинї позістали лиш назви для улиць, та й красні городи, котрі терасувато спадали до Тамізи. Так зробило ся із сїльця Черінґ Крос з часом передмістє королївского міста Вестмінстера.

Але за короля Кароля I. закипіла на ново борба з королївским деспотизмом, лиш що сим разом станули до неї міста і середні верстви народу. Остаточно борба закінчила ся поражкою короля; єго зловили і засудили за найвисшу зраду на кару смерти. Дня 30 січня 1649 р. вивели короля Кароля I. крізь вікно замку Вайтгаль на уставлене під вікном руштоване і там відрубали єму голову.

Побідителї зачали тепер панувати по свому. Убитий король любував ся в штуцї і піддержував єї; єго противники взялись тепер нищити всякі дїла штуки. Тодї знищили они й той памятковий хрест, що стояв в Черінґ Крос. Статуа убитого короля, представляюча єго на кони, тодї перша того рода в цїлій Анґлїї, стояла тодї ще на иншім місци; єї звідтам забрали і продали якомусь ножівникови за вартість металю. Хто робив ту статую, не знати. Кажуть, що Лє Сер, котрому так докучали всїлякими критиками, що він забув зробити попруги від сїдла і остаточно смерть собі зробив. Але той якийсь ножівник, що купив памятник за вартість старого нездалого металю, зробив на нїм знаменитий інтерес. Він оголосив, що має на продаж ножі з колодками зробленими з бронзу згаданої статуї. Ножі ті знайшли у приклонників дому Стюертів величезний покуп а проворний майстер став так популярний, що до кількох лїт доробив ся значного майна. Колиж в одинайцять лїт опісля закінчилось републиканьске панованє в Анґлїї і найстарший сина страченого короля покликано до краю а він під іменем Кароля II. засїв на престолї, памятник, представляючий єго батька на кони, з'явив ся знову. Розумному майстрови й на гадку не прийшло топити статую і робити з неї колодки до ножів. Він єї по просту закопав в надії на лїпші часи, та й не перечислив ся. Майстер той знайшов у нового пана велике признане а й ті, що покупували у него дорогі ножі з фальшивими колодками, не сердились на него. Тих людий, що опісля яко убийники короля мусїли відпокутувати за смерть Кароля I., страчено на тім місци, де стояв хрест на памятку порохону Елєонори Кастильской а пізнїйше одержав то місце памятник Лє Сера, котрий ще й нинї там стоїть.

Від тої пори перебув Черінґ Крос три головні зміни, які по упадку дому Стюерт пороблено за гановерської династиї. Місто, що розвивало ся поволи перед брамами старого Льондона, зачало розширяти ся величезним кроком на всї боки. Оно поглощало села і місточка; заливало пусті доси простори і змусило з часом старе місто обмежитись лиш на роблене інтересів торговельних і банкових. Тимчасом Черінґ Крос виступав щораз виразнїйше яко будучий осередок моря домів. В двайцяти роках минулого столїтя приступлено до впорядкованя сего місця і утворено там велику площу звану Трафальґарским сквером (Trafalgar Square) та виставлено памятник Нельзона. В сїмдесяти роках звалено палату князів портумберляндских і побудовано в сторону як до Тамізи пишну улицю, при котрій станули три величезні готелї Метрополь, Вікториа і Ґранд. Недалеко від сих виставлено опісля ще три немеше пишні і великі готелї і так Черінґ Крос стало ся поправдї осередком великого руху подорожних в містї. На полудневo-західній сторонї отворили всї великі підприємства пароходної плавби для перевозу пасажирів цїлого сьвіта свої бюра. Тут можна також дїстати карти їзди зелїзницями на всї сторони сьвіта, а що до самого руху в містї, то вже з давен давна числить ся тарифа льондоньских дорожкарів за 4 анґлїйскі милї (6·4 км.) довкола осередка, котрим єсть Черінґ Крос, отже чим дальше від сего осередка, тим дорожше платить ся і се обчислене творить тарифу платнї. Крім того побудовано тут в найновійших часах ще кілька великих, пишних улиць і так Черінґ Крос став ся справдї осередком великого Льондона і найбільшого в нїм руху.

(Дальше буде).

о 2 метри висше понад нормальний уровень. Дороги позаливало, вода мости позабирала. В самих Чернівцях залила вода 15 улиць в долішнім місті і стоїть так високо, що навіть трудно було в першій хвили доставити людем потрібної поживи. Черемош прибув страшенно а вода несе позривані криші хат, богато утопленої худоби, дерево і т. п. Також ріки Серет і Сучава повиливали. Село Живна коло Сучави вода зовсім залила а люди повтікали до Сучави або кочують на поли. Вода знищила також чотири тартаки.

— **Самоубийство чи нещаслива пригода?** Вчера рано дали поліциї знати, що на шляху зелізничім побіч кульпарківского мосту лежить тіло якогось чоловіка. На місци пригоди явив ся комісар поліциї Кандяк і міский лікар др. Долиньский. На насипі побіч шин лежав труп мужчини з відтятою зовсім головою і скалїченою рукою. З лиця можна було здогадувати ся, що мужчина той міг мати около 30 літ, мав чорну бороду а по одязї можна було виносити, що то якийсь робітник. Першим, котрий добачив трупа, був кондуктор, ведучий поїзд тягаровий, що переходив через місце катастрофи досьвіта по 4 год. Він добачивши трупа, здержав поїзд і завізвав стражника, щоби той усунув трупа. При погибшім знайдено хустку до носа з моноґрамом К. М., шестистрільний револьвер набитий, 15 К 91 сот. готівкою, 2 олівцї, ножик і зеркальце. Револьвер був завинений в білу рукавичку у внутрі зі знаком К. М. Чи то було самоубийство, чи якась нещаслива пригода, годі знати. З положеня трупа можна здогадувати ся, що самоубийник поклав ся побіч шин так, що голову поклав на шини а колеса єї відтяли.

— **Кілько з'їдають денно европейскі армії?** Італїяньский публїцист Моле завдав собі труду і обчислив, кілько засобів поживи споживають протягом доби армії шести европейских великих держав. Чинний стан тих армії підчас мира обчисляє Моле на 3 міліони голов. Отже на виживлене сего величезного числа людий треба денно: 45 тисяч сотнарів хліба, 30 тисяч сотнарів мяса, 14 тисяч сотнарів мясних консерв, 6 тисяч сотнарів рижу, 1.800 сотн. солонини та иньших товщів, 1.200 сотн. соли, 1.860 сотн. цукру, 1.440 сотнарів кави і 7.500 гектолїтрів вина (в Франциї та Італії). До сего слїд дочислити бараболї та зеленину. Після обчисленя Молего удержане тих армій на военній стопі коштувало би денно 200 міл. франків. Значить, на случай загально европейскої війни, в котрій брали би участь всї держави, треба би було лише на прохарчоване тих армій місячно 6 мілярдів франків.

— **Пригода зі щупаком.** Із Станиславова доносять про таку подію: У вільшині коло Хриплина ловив сими днями якийсь чоловік, мабуть селянин, рибу на вудку. На свою превелику радість витягнув з води величезного, бо майже на метер довгого щупака. Нараз щупак кинув ся так сильно, що селянин, який єго витягав, скитнув ся і упав в цїлім одїню до води. Не уміючи плавати, був би вже утопив ся, як би не якісь панове, що були на березї і побачивши єго пригоду, витягнули єго з води. Але щупака не вратували; він пішов з гачком від вудки під воду.

— **Пожежа лісів** в Тироли ширить ся дальше з незвичайною скоростию. Огонь стає тим грізнїйший, що войско, яке прибуло єго гасити, не може єго опанувати і спинити. Доси згоріло 400 гектарів ліса. Войско викопало широки рови, щоби огонь в той спосіб спинити, але здає ся, що ся акция ратункова позістане без успіху, скоро небо не змилосердить ся і не спошле дощу.

— **Ваґон повен срібла.** З Перемишля доносять: В середу вечером перевезено через Перемишль в дочіпленім до особового поїзду ваґонї товаровім транспот срібної монети в мішках ваги 13.000 кільоґрамів а вартости около 20 міліонів корон. Вартістна тота а тяжка пересилка ішла в Румунії через Галичину до Гамбурґа.

— **Дрібні вісти.** Тов. „Народ. Дім“ в Копичинцях уладжує дня 19 с. м. представлене п. з. „Ой не ходи Грицю та на вечерниції“ в сали „Народ. Дому“. Білєти можна набувати у п. Садовскої. — З цирком в сьвіт втік 12-лїтний Стефан Олійник, ученик II. кл. ґімназияльної. Опікун малого втікача звернув ся до поліциї з просьбою, щоби єго відшукала. — П. Йос. Ерліх, замешкалий при ул. Зибликевича ч. 4, згубив з перстеня брилянт представляючий вартість 1000 кор. — П. Єлена Берлиньска з Відня згубила срібну брошку висаджену туркусами і перлами, вартости 60 кор. — Михайлови Курильцеви з Острова, львівск. повіта, вкрадено тамтої ночи пару коний, карого коня і гнїду кляч. — Команда артилериї дала знати поліциї, що капраль Іван Шефер забравши з полковоі канцеляриї 318 кор., котрі мав на дати на почту, не надав гропий і більше не вернув. Що стало ся з паном капралем, не знати. — У Винниках під Львовом буде ся тепер нова велика цегольня, котра буде виробляти 5 міліонів цегол річно, по цїнї значно низшій як цїни львівскі. — На болонях за Городецкою рогачкою ударив вчера кінь так сильно 6-лїтного В. Бардаша в лици, що заломив єму щоку. — До мешканя Петр. Дубивко при ул. Вроновских у Львові дістав ся вчера злодій і украв з куфра дві книжочки галицкої каси щадничої ч. 2574 і 151.929 гласячі на квоти 401 К. 40 сот.

† Помер в Трускавци Николай Торосевич, властитель більшої посілости і б. презес рогатиньскої ради повітової, в 67-ім році житя.

Телеґрами.

Ішль 5 серпня. Є. Вел. Цїсар приняв нинї о 11 год. перед полуднем бар. Ґавча на авдиенциї.

Париж 5 серпня. В тутешних кругах стверджують, що положенє трохи поправило ся що до переговорів Франциї з Німеччиною, бо Нїмцї перестали уважати свої первістні предложеня за щось, що не дасть ся вредукувати. Мимо того панує ще межи жаданями Німеччини а уступками Франциї велика дисгармонія і треба стеречи ся за великого оптимізму.

Цетинє 5 серпня. По довгих переговорах і намовах властий чорногорских в Подґориці дали ся Малісориі переконати, що повинні увірити в додержане обіцянки Туреччини. Вчера дві ґрупи вернули до вітчини, нинї трета ґрупа обнимаюча 800 голов верне до краю.

Солунь 5 серпня. Грецка ватага розбишаків зловила одного з найбільше впливових Альбанців назвиском Саід бей Батачан Заде. В борбі з розбишаками погибло двох товаришів Саіда.

Париж 5 серпня. Конґрес робітників зелїзничих ухвалив резолюцию, в котрій заявив ся против війни.

Цїна збіжа У Львові.

дня 4-го серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11 53	до	11 54
Жито	7·30	„	7·50
Овес	8·40	„	8·60
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	13·—	„	13·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·30	„	13·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·20	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	85·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	45·—	„	55·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9,** 10^{15}, **1^{30}**, **2,** 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6^{26}**, 9^{34}

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35

§) Від $^{16}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.